

Uchwała Nr XVIII/171/20
Rady Miejskiej w Lidzbarku
z dnia 3 marca 2020 roku

**w sprawie odmowy uzgodnienia projektu uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko -
Mazurskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Welskiego Parku
Krajobrazowego – Słup.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 poz. 506 ze zm.) oraz art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55) uchwała się co następuje:

§ 1.

Odmawia się uzgodnienia projektu Uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko – Mazurskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Welskiego Parku Krajobrazowego - Słup.

§ 2.

Integralną część uchwały stanowi jej merytoryczne uzasadnienie.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Paweł Ciesielski

**Uzasadnienie do Uchwały Nr XVIII/171/20
Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 3 marca 2020 roku
w sprawie odmowy uzgodnienia projektu uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko -
Mazurskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Welskiego Parku
Krajobrazowego – Słup.**

Marszałek Województwa Warmińsko – Mazurskiego pismem z dnia 4 lutego 2020 r. (data wpływu 6 lutego 2020 r.) znak: OŚ-PE.7122.1.7.2019 zwrócił się do Rady Miejskiej w Lidzbarku z prośbą o uzgodnienie projektu Uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Welskiego Parku Krajobrazowego - Słup.

Po zapoznaniu się z projektem Uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Welskiego Parku Krajobrazowego - Słup Rada Miejska w Lidzbarku odmówiła uzgodnienia projektu uchwały, z uwagi na:

zgodnie z § 5 ust. 1 projektu uchwały na Obszarze Chronionego Krajobrazu Otuliny Welskiego Parku Krajobrazowego – Słup, zostały wprowadzone zakazy:

- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych (pkt 3);
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne - z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej (pkt 8).

Analiza projektu uchwały wykazała, że wprowadzone wyżej wymienione zakazy ograniczają możliwości rozwojowe rozproszonej zabudowy na terenie miasta i gminy Lidzbark. Odstępstwo od zakazu dotyczące możliwości uzupełnienia zabudowy pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów zgodnie z linią występującą na działkach przyległych daje możliwość zabudowy „uprzywilejowanym” działkom, z uwagi na ich bezpośrednie sąsiedztwo z działkami, które mają usytuowane budynki w mniejszej odległości od zbiornika wodnego. Na możliwości uzupełnienia zabudowy miasta Lidzbarka i miejscowości w gminie w zwartej zabudowie, wyznaczonej w studium, pozytywny wpływ miałby zapis umożliwiający zabudowę działek w pobliżu zbiorników wodnych jako przedłużenie istniejącej linii zabudowy wyznaczonej przez zabudowę sąsiadującą, co nie znaczy sąsiadującą bezpośrednio, ale stanowiącą czytelny ciąg urbanistyczny. Ponadto w przypadku wątpliwości kontynuacji funkcji zabudowy poza granicami stref rozwoju wyznaczonymi w studium ważną rolę odgrywa pojęcie „zwartej zabudowy”, co zostało zdefiniowane w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Zakaz budzący również wątpliwości interpretacyjne to zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych. Ze względu na brak definicji ustawowej kwestie dotyczące zadrzewień śródpolnych są nadinterpretowywane. Nasuwa się pytanie, co stanowi zadrzewienie śródpolne i czy nie można tej kwestii doprecyzować w przedmiotowej uchwale. Poza tym odstępstwa od tego zakazu wskazane w uchwale dotyczą tylko

realizacji przedsięwzięć. Mając na uwadze rozwój działalności rolniczej poprzez prowadzenie racjonalnej gospodarki rolnej i istniejących gospodarstw rolnych należałoby rozważyć zapisy dotyczące możliwości usuwania zadrzewień z terenów rolnych, które porosły drzewami. Z uwagi na powyższe ważne dla Rady Miejskiej w Lidzbarku jest zdefiniowanie pojęcia „zadrzewienia śródpolne” ze względu na brak takiej definicji w przepisach odrębnych. Podobnie jak wyżej należałoby zdefiniować gatunki obce. Obecnie grunty rolne, które nie są użytkowane, często porastają różnego rodzaju krzewami i drzewami. Rolnicy chcąc wyciąć te drzewa lub krzewy często spotykają się z odmową, gdyż brak jest wskazania w przepisach gatunków obcego pochodzenia. Burmistrz Lidzbarka jako organ wydający decyzje o ustaleniu warunków zabudowy, zobligowany jest odmówić wydania decyzji ze względu na niezgodnienie jej projektu przez organ ochrony przyrody, który jako zadrzewienia śródpolne uznaje wszystkie drzewa porastające działkę. Przy braku precyzyjnych zapisów niewiele wniesie proponowane w projekcie uchwały odstępstwo od zakazu wskazanego w punkcie 3 dotyczące realizacji inwestycji na podstawie decyzji o warunkach zabudowy, którą wydano po uzgodnieniu z właściwym organem ochrony przyrody.

Mając na uwadze fakt, że duża część gminy objęta została już bardzo rozległym obszarem chronionym, wprowadzenie minimalnych odstępstw od zakazów, nie wpłynie pozytywnie na prowadzenia zrównoważonego rozwoju budownictwa przez naszych mieszkańców. Uważamy bowiem, że ochrona własności i wolności zagospodarowania, gdzie prawo do zabudowy jest podstawowym prawem związanym z wykonywaniem prawa własności nieruchomości, a administracyjny zakaz uniemożliwiający zabudowę, niejednokrotnie prowadzi do faktycznego pozbawienia właściciela przysługującego mu prawa. W praktyce sytuacja taka może prowadzić do tego, iż wykonywanie prawa własności w stosunku do nieruchomości, sprowadzać się będzie wyłącznie do obowiązku ponoszenia przez właściciela danin publicznych związanych z posiadaniem nieruchomości, bez możliwości faktycznego jej wykorzystania zgodnie ze swą wolą i gospodarczą potrzebą.

Rada Miejska w Lidzbarku, mając na względzie interes mieszkańców oraz przedsiębiorców, postanawia odmówić uzgodnienia przedmiotowej uchwały. Rada Miejska w Lidzbarku widzi potrzebę ochrony środowiska, jednakże nie może się to odbywać kosztem miejscowej społeczności.

Ustawa o ochronie przyrody mówi wprost, że na terenie obszaru chronionego krajobrazu mogą być wprowadzone zakazy. Mogą być wprowadzone, co nie znaczy że muszą zostać wprowadzone. Rada Miejska w Lidzbarku uważa, że teraz jest odpowiedni moment dostosowanie przepisów do zapewnienia zrównoważonego rozwoju Gminy Lidzbark bez uszczerbku dla Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Welskiego Parku Krajobrazowego – Słup.

Projekty uchwał zawierają też mapy poglądowe i wykazy współrzędnych punktów załamania granic obszarów w państwowym układzie współrzędnych prostokątnych płaskich PL-1992. Takie rozwiązanie miało umożliwić łatwe i bezsprzeczne wskazanie terenu objętego ochroną zarówno na mapie i jak i w terenie. Jednakże podczas analizy podanych w projekcie uchwały współrzędnych punktów załamania granicy danego obszaru za pomocą powszechnie dostępnego oprogramowania (geoservice, geoportal) stwierdzono, iż najprawdopodobniej podane współrzędne posiadają zamienione współrzędne x i y, co w efekcie wskazuje zupełnie inną lokalizację na mapie poglądowej. Wskazane w projektach punkty graniczne np. WPK zlokalizowane są w okolicy Ciechanowa.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
mgr inż. Radek Ciesielski